

ledes af bestemmelserne i Deklarationen om tilståelse af uafhængighed til koloni-områder og -befolkninger og i generalforsamlingsresolutionerne 1654 (XVI) af 27. november 1961 og 1810 (XVII) af 17. december 1962,

har bemærket sig, at der på det forfatningsmæssige område er gjort fremskridt i territoriet Malta,

har bemærket sig Storbritanniens hensigt til velvilligt at overveje Maltas anmodning om uafhængighed,

imidlertid har bemærket sig at de forhold, under hvilke valgene i februar 1962 blev afholdt, har givet anledning til strid,

1. Bekræfter Maltas befolknings umistelige ret til selvbestemmelse og national uafhængighed i overensstemmelse med bestemmelserne i resolution 1514 (XV) af 14. december 1960,

2. Opfordrer den administrerende magt til snarest muligt at afholde en konference med deltagelse af repræsentanter for alle partier som er repræsenteret i Maltas parlament til behandling af spørgsmålet om Maltas uafhængighed og alle andre dermed beslægtede spørgsmål herunder om afholdelse af valg til den lovgivende forsamling uden ophør og i nærværelse af internationale observatører.

3. Anbefaler generalforsamlingen at opfordre den administrerende magt til at fastsætte den tidligst mulige dato for staten Maltas opnåelse af uafhængighed i overensstemmelse med ønskerne hos områdets indbyggere.

4. Anmoder generalsekretæren for FN om at videregive denne resolution til den administrerende magt“.

På baggrund af den britiske regerings meddelelse i august 1963 om at Malta den 31. maj 1964 vil opnå fuld uafhængighed fik behandlingen af Malta-spørgsmålet også et ukontroversielt forløb på 18. generalforsamling, som den 11. december 1963 vedtog følgende afro-asiatiske resolutionsforslag:

„Generalforsamlingen, som erindrer om sin resolution 1514 (XV) af 14. december 1960,

har behandlet kapitel VI i koloniudvalgets beretning,

bemærker sig, at fremskridt på det forfatningsmæssige område er blevet opnået i territoriet Malta.

1. Bemærker med tilfredshed, at Malta vil opnå uafhængighed senest den 31. maj 1964.

2. Udtrykker håb om at ingen nye hindringer vil stille sig i vejen for Maltas opnåelse af uafhængighed og at territoriet vil blive en uafhængig stat senest denne dato.

3. Opfordrer den administrerende magt til at tage de fornødne skridt til overførsel af regeringsmagten senest den 31. maj 1964 til Maltas folk i overensstemmelse med dets vilje og ønske.

4. Lykønsker Maltas og Storbritanniens regeringer til de skridt som er taget for at nå de i Deklarationen om tilståelse af uafhængighed til koloniområder og -befolkninger fastsatte mål“.

Fiji-øerne.

1. Geografiske og forfatningsmæssige oplysninger.

Den britiske koloni Fiji, der består af ca. 300 små øer, hvoraf mere end 100 er ubeboede, er beliggende i den sydvestlige del af Stillehavet. De større øer er alle af vulkansk oprindelse; af disse udgør hovedøerne Viti Levu og Vanua Levu mere end to trediedele af koloniens totale landområde på ca. 18.000 km². Rotuma-øerne, der blev lagt ind under kolonien i 1881, har et areal på ca. 25 km² og ligger adskillige hundrede km nordvest for Fiji.

Befolkningen, som i 1961 blev opgjort til 413.872, består overvejende af fjier (172.455) og indere (205.068). Den øvrige del af befolkningen består af europæere, kinesere og andre. Fijierne er øernes oprindelige beboere, medens det indiske befolkningselement er efterkommere af immigranter, som først kom til området for omkring 80 år siden som arbejdere på plantagerne.

Fiji-øerne blev opdaget af Tasman i 1643 og blev en britisk koloni i 1874.

Den nugældende forfatning er af 27. februar 1963. Dens hovedprincipper er følgende:

Territoriets administration forestås af